

Стояння

I

Ісуса засуджено на смерть

Поклоняємось Тобі, Ісусе Христе, і величаємо Тебе. Бо своєю смертю на хресті Ти відкупив весь рід людський.

А коли вони зібралися, Пилат каже до них: „Кого бажаєте, щоб я вам відпустив: Варавву чи Ісуса, що зветься Христос?“. Знав бо він добре, що вони з зависти видали Його.

Мм 27, 17-18

Це були болючі моменти. Багато з нас такі хвилини пережили і все ще переживають. Можливо, їх спровокувала людська заздрість або чиясь хитрість. А може, брехня, яка перемогла правду. Дійшло до помилкових звинувачень, непорозуміння, несправедли-

вості. Нас образили й принизили. Відтоді вже минуло багато часу. Але все це надалі в нас живе. Заплющуючи очі, ми бачимо перед собою ті події та їхніх учасників. Ми пам'ятаємо їхнє глузливе знуцання, осудливі погляди й образливі слова. Дуже важко очистити пам'ять від таких спогадів. Фальшиві звинувачення й людська заздрість дуже болять. Душевні рани, які внаслідок цього появляються, бувають значно глибшими за фізичні. Вони повільно го-я-ть-ся й легко відновлюються.

Ми вдивляємося в Тебе, Ісусе. Ти стоїш тепер перед Пилатом, а навколо натовп, який вимагає Твоєї смерті. Тут немає справедливості, замість неї – агресія. Серця людей із натовпу переповнені ненавистю й жагою крові. Однак це лише початок езекуції. Тобі ще багато прийдеться вистраждати. Але Твоє страждання не даремне. Воно відкупить світ. Кров і вода з Твого проколотого боку можуть очистити наші незагоєні рани й зцілити їх назавжди.

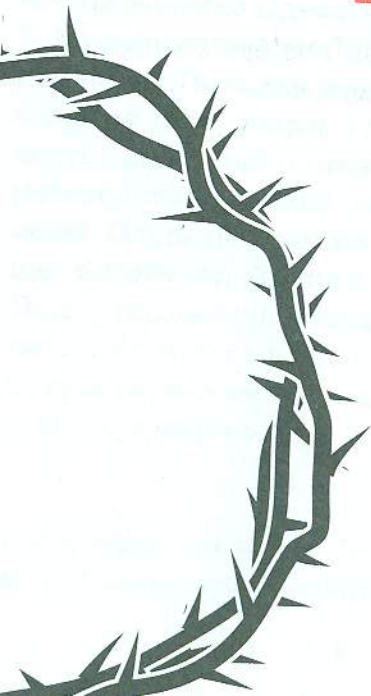
Молитва

Ісусе, вірю, що тільки Ти можеш вилікувати моє зболіле серце і очистити рани минулого.

Прошу Тебе, щоб ідучи разом із Тобою цією Хресною дорогою, я мав відвагу повернутися до людей, місць і подій, які мене травмували. Можливо, це буде для мене болісний досвід, як болісна ця дорога на Голгофу. Однак вірю, що зійшовши на вершину цієї гори і ставши під Твоїм Хрестом, я стану здоровим. Тому хочу тепер разом із Тобою пройти цей шлях. А Ти, Господи, прийди і зціли мене. Амінь.

За нас Ти страждав, за нас був розп'ятий, Ісусе, наш Спасе, помилуй нас.

СТОЯННЯ II

Ісус бере хрест на свої рамена

Поклоняємось Тобі, Ісусе Христе, і величаємо Тебе. Бо своєю смертю на хресті Ти відкупив весь рід людський.

А коли насміялися з Нього, скинули з нього плащ, надягнули на Нього Його одіж і повели на розп'яття.

Мм 27, 31

Узяти хрест – це завжди складно. Як звичайні люди, ми завжди будемо цього уникати, бо зазвичай хрест пов'язаний із болісними обставинами. Ісуса, перш ніж дали хрест, висміяли, увінчали терням і накинули для сміху пурпуровий плащ. У такий спосіб ті, хто знущався над Ним, хотіли потоптати Його людську гідність.

Можливо, тебе також принижували, так просто і відкрито втоптуючи в землю. Брутально, безсовісно, брудними черевиками. Це могло пошкодити твій хребет. Ти почав боятися. Ти вже не такий, як раніше – спонтанний і запальний. Тоді ти якось це пережив, але сьогодні, як переляканий звір, ховаєшся до найближчого укриття, коли поруч з'являється хтось сильніший за тебе, галасливіший і з твердішою рукою.

Насмішники, розважившись, зняли з Ісуса пурпуровий плащ і вдягли Його у власне вбрання. Можливо, вони хотіли в такий спосіб приховати сліди насильства, яке відбулося в преторії. Саме так чинять злочинці. Вони, скривдивши когось, ховають сліди насильства. Дружини, яких б'ють їхні чоловіки. Дочки, яких збезчестили їхні батьки. Дівчата-підлітки, яких змушують робити аборти їхні матері. Злочинці, завершуючи свою чорну справу, накидають на своїх жертв вбрання й залякують, щоби нікому про це не розповідали.

Однак рани болять ще багато років, а навіть усе життя. Їх супроводжують нічні кошмари, прихована агресія, а також страх перед

взаєминами з іншими людьми. Тільки Ти, Ісусе, можеш це все зцілити. Віддаємо Тобі, Господи, наш болісний досвід. Візьми його з собою на Голгофу, а в нас відроди свободу Божої дитини.

Молитва

Ісусе, Ти сьогодні береш хрест на свої рамена. Ти уподібнився до нас, взявши на себе страждання і зневаги. Тільки Ти – істинний Спаситель. Тебе розп'яли на хресті, змусивши донести його на Голгофу. Однак через три дні Ти воскрес! Ти маєш силу, щоби зцілити мій духовний хребет і повернути йому втрачену стійкість! Віддаю Тобі, Ісусе, усі мої рани. Візьми їх із собою на хрест і обмий своєю Найдорогоціннішою Кров'ю, як Ти обмив хрест. Відтоді він перестав бути знаряддям тортур, ставши знаком слави і зцілення. Амінь.

За нас Ти страждав, за нас був розп'ятий, Ісусе, наш Спасе, помилуй нас.